

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **I. R.**, proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Světlá nad Sázavou**, se sídlem Rozkoš 990, Světlá nad Sázavou, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 4. 2025, č. j. 31 A 16/2025-33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené věci dne 5. 5. 2025 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025, č. j. VS-254822-15/ČJ-2024-802330. Současně s podáním kasační stížnosti podala stěžovatelka návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; implicitně tedy požádala i o osvobození od soudních poplatků.

[2] Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků upravuje § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle tohoto ustanovení platí, že účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

[3] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že se jedná o návrh zjevně neúspěšný. Stěžovatelka se domáhala soudního přezkumu kázeňského trestu zákazu přijetí jednoho balíčku v kalendářním roce, který jí byl uložen podle § 46 odst. 3 písm. c) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“). Podle § 52 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody však tento kázeňský trest podléhá výluce ze soudního přezkumu. Krajský soud tedy nemohl postupovat jinak, než

žalobu stěžovatelky odmítnout. V podrobnostech viz usnesení ze dne 17. 6. 2025, č. j. 5 As 92/2025-12, kterým Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň ji tímto usnesením vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. K zaplacení soudního poplatku soud stěžovatelce stanovil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) přiměřenou lhůtu 15 dnů. Stěžovatelka byla o následcích nesplnění výzvy v usnesení č. j. 5 As 92/2025-12 řádně poučena.

[4] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelce doručeno v úterý 24. 6. 2025. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku tak byla středa 9. 7. 2025. Stěžovatelka však do dnešního dne soudní poplatek nezaplatila ani na výzvu jinak nezareagovala. Nejvyšší správní soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti. V této souvislosti Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatelka dne 23. 6. 2025 zaslala Nejvyššímu správnímu soudu podání obsahující informace k jejím finančním poměrům, popis skutkové situace vztahující se k jinému kázeňskému trestu a s tím související podklady (doručeno dne 2. 7. 2025). S ohledem na to, že žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků byla zamítnuta z důvodu zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti, nikoliv z důvodů jejích majetkových poměrů, stěžovatelkou předložený přehled příjmů a majetku na věci nemohl nic změnit. Totéž platí o informacích vztahujících se k jinému kázeňskému trestu, jelikož jeho přezkoumání nebylo předmětem probíhajícího řízení před Nejvyšším správním soudem.

[5] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že byla stěžovatelka výše uvedeným usnesením č. j. 5 As 92/2025-12 vyzvána rovněž k doložení splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., přičemž ani na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagovala. Přesto nebylo namístě kasační stížnost z tohoto důvodu odmítnout, neboť zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017-35).

[6] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. července 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu